

שיחת השבוע

חב"ד
צעירי
אגודת
חב"ד

766 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

שמחת חג הגאולה

בשבת וביום ראשון נחוגג את חג הגאולה י"ט כ' בכסלו, ימי שחרורו של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, ממאסרו ברוסיה הצארית. בבתי חב"ד ברחבי הארץ והעולם נערכות התועדויות להתחזקות רוחנית ולהתחברות לאור הפנימי של החסידות. הציבור מוזמן.

ותאר הארץ

צעירי חב"ד נערכים למבצע הגדול של הבאת אור החנוכה להמוני בית ישראל. חנוכיות ענק יוצבו במרכזי הערים ויפרסמו את נס חנוכה במרחב הציבורי. בכבישי הארץ ינועו אלפי כלי רכב נושאי חנוכיות, ואף הם יתרמו לפרסומי ניסא'. עשרות אלפי קשישים וגלמודים יזכו לביקור בית ויקבלו את ערכת 'אור בלב'. גם השנה יופעל מיום 'חנוכה ביחד', המגיש תכנית לכל המשפחה, שבמסגרתה תודלק חנוכייה במבואה של אלפי בניינים בארץ.

התפילות נענו

בכל יום שישי בא ניסן אשר, תושב נתניה, להניח תפילין אצל השליח לדוברי צרפת

הרב יעקב מאזוז. השבוע שוחררו ב"ה כלתו דורון ושתי נכדותיו רז ואביב משבי החמאס בעזה.

כשהאמת הפנימית מתפרצת

למראה הנשים והילדים החטופים החוזרים הביתה בריאים ושלמים ברובם – מתפרצת מהלב תפילת ההודיה לקב"ה 'פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי'

מאסר ושחרור. מאסרו של בעל התניא בעיני צייר רוסי

אות שנים נוהגים חסיד חב"ד בימים האלה לח- גוג את שחרורם מהכלא של שני אדמו"רי חב"ד הראשונים – רבי שניאור-זלמן מלאדי ב"ט בכסלו, ובנו 'אדמו"ר האמצעי' ב' בכסלו. נוהג לשיר בימים האלה ניגון מיוחד שהלחינו חסידים בדרות הראשונים על המילים בספר תהילים 'פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקֶּרֶב לִי, כִּי בְּרָפִים הָיוּ עַמִּידִי'.

ופתאום המילים האלה מקבלות משמעות מצמררת. למראה הנשים והילדים החטופים החוזרים הביתה

בריאים ושלמים (ברובם) – מתפרצת מהלב תפילת ההודיה לקב"ה 'פָּדָה בְּשָׁלוֹם נַפְשִׁי'. הדבר הזה הושג בזכות 'מִקֶּרֶב לִי' – מסירות הנפש והנחישות של הלוחמים, שאילצו את האויב האכזר לשחרר את טרפו ממלתעותיו.

אבל המלאכה חייבת להימשך עד תומה – השמדת האויב, החזרת כל החטופים, ויצירת מציאות חדשה שתסיר סופית את האיום מרצועת עזה. גם זה נאמר בהמשך הפסוקים של משורר התהילים באותו פרק: 'וְאַתָּה אֱלֹקִים תֹּרְדֵם לְבָאֵר שָׁחַת; אֲנֹשִׁי דָמִים וּמְרֹמָה – לֹא יִחָצוּ יָמֵיהֶם'. ואילו אנחנו שואבים את כוחנו מהביטחון בבורא העולם ומנהיגו – 'וְאֲנִי אֶבְטַח בְּךָ'!

המחיצות קרסו

ב"ט בכסלו אנחנו חוגגים את פריצת אורה של החסידות. אחד הדברים הבסיסיים שהחסידות מדגישה היא היכולת לסגל לעצמנו מבט פנימי על הדברים ולא לראות את התמונה החיצונית בלבד. החסידות מלמדת אותנו איך להביט על יהודי. גם מי שנראה רחוק לכאורה מענייני היהדות, בפנימיות הוא קרוב מאוד. יש בו נשמה אלוקית, והיא עיקר מציאותו. צריך רק להסיר את האבק ולגלות את הנקודה היהודית שבו.

בימים האלה אנחנו רואים את הפנימיות הזאת במלוא עוצמתה. המוני יהודים שלכאורה נחשבו רחוקים ממושגי האמונה ומן היהדות מבטאים פתאום חיבור עצום אליה. לראות את

התורים בדוכני הנחת התפילין. את הביקוש לגרות שבת. את הצימאון ללמוד ולהכיר את מקורות היהדות. זה לא נוצר יש מאין. האמונה הזאת הייתה תמיד בפנים, ועכשיו היא התפרצה החוצה.

פתאום התברר שכל החלוקות ל'שבטים' וכל המחיצות המלאכותיות שניסו להקים כאן בשנים האחרונות – אין בהן ממש. בבת אחת חדרה ללב כולנו ההכרה שעם אחד אנחנו, שכולנו יהודים. ההכרה הזאת שוטפת גם את יהודי העולם, ואפילו מי שניסו להתבולל ולהיטמע בין הגויים. עכשיו גם הם מרגישים את היותם יהודים.

להתחבר לאור

חג הגאולה י"ט בכסלו מזמין את כולנו לשאוב מאורה וממעיינותיה של החסידות, ולהתחיל לראות את הפנימיות שבכל דבר. החסידות מוחה את הנשמה; מרווה את הדעת בהבנה מעמיקה בגדולת הבורא, ובעומק משמעותן של התורה ומצוותיה; מפיתה שמחה והתלהבות בעבודת הבורא.

ספר התניא, שכתב רבי שניאור-זלמן מלאדי, הוא ספר היסוד של החסידות, ועליו מבוססים מאות ספרים ואלפי מאמרים, המרחיבים את הדברים ומביאים אותם לכלל משנה מעמיקה השופכת אור חדש על כל החיים. האוצרות הללו מונחים לפניכם. נאחל אפוא לכל בית ישראל כמנהג החסידים: חג שמח! לשנה טוב בלימוד החסידות ובדרכי החסידות תיכתבו ותיחתמו.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
15:55	16:16	16:04	16:18	16:21	16:11
17:14	17:16	17:13	17:17	17:19	17:14

שבת ישראל
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

להפוך שנה לנשיקה

בפרשתנו מתואר רגע השיא במערכת היחסים שבין יעקב לעשיו: "וַיֵּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיִּחַבְּקֵהוּ, וַיִּפֹּל עַל צְוֵאָרְוֹ וַיִּשָּׁקֵהוּ, וַיִּבְכּוּ". רש"י מביא את דברי רשב"י: "הלכה היא בידוע שעשיו שונא ליעקב, אלא שנכמרו רחמיו באותה שעה ונשקו בכל ליבו".

לכאורה דברי רשב"י הם דבר והיפוכו: הוא קובע ש"הלכה היא שעשיו שונא ליעקב", ובה בעת אומר ש"נשקו בכל ליבו"! הניגוד בין שתי האמירות מתחדד בניסוח 'הלכה היא'. לשם מה רש"י מציין שזו הלכה? – כדי להדגיש את עוצמת שנאתו של עשיו ליעקב. זו הלכה, היינו שנהא בלתי-הפיכה. ועם זה – "נשקו בכל ליבו"! איך זה ייתכן?!

מה לתורה ולעושר?

הדברים יובנו מתוך מאמר רז"ל: "כל המקיים

האבן הנחותה התגלתה לו עוצמתה של התורה.

הפיכת החושך לאור

דווקא מתוך המצב הירוד ביותר באים לעלייה הגדולה ביותר. לכן אין כל פלא וסתירה בפרוש רשב"י בפרשתנו. ההלכה שעשיו שונא ליעקב היא הלכה, מצב עובדתי קבוע. ואם היהודי מצליח להתמסר לעסוק בתורה ובמצוות בלי להתפעל מהמניעות והעיוכים ש'עשיו' עורם עליו – הוא מצליח לא רק לעשות את חובתו אלא גם להפוך את הרע לטוב, את 'עשיו' הרשע, עד שנעשה 'נשקו בכל ליבו'.

בדברים אלה טמון מסר לכל יהודי. כשמבקשים מיהודי להפיץ את היהדות בקרב יהודים אחרים, הוא עלול לשאול, הלוא אני עסוק רוב זמני בענייני העולם, ואיך אצליח גם לדאוג לרוחניות שלי וגם להשפיע? התשובה היא שאל לו לחשוש מהירידה, משום שמתוך הירידה יכולים לבוא לעלייה הגבוהה ביותר, ולבסוף הופכים את החושך של העולם עצמו לאור.

(תורת מנחם תשמ"ב, כרך ב, עמ' 809)

אמרת השבוע

נפל פחד

כאשר בעל התניא היה במאסר ידעו הסוהרים והחוקרים שרצוי מאוד להימנע מלהביט בו בשעה שהניח תפילין, שכן אז היה נופל עליהם פחד נורא, וכל מי שראהו עטור תפילין, לא היה מסוגל לזוז ממקומו.

כשסיפר זאת רבנו הזקן לאחר המאסר, ציין שבכך התקיים הפסוק: "וַיֵּרָא כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׁם ה' נִקְרָא עֲלֵיהֶם, וַיֵּרָאוּ מִפָּנָיו, וַיִּמְדּוּ חֹזֵל: אֱלֹהֵי תַפִּילִין שְׂבָרָא".

שאלוהו: מדוע כשסתם יהודי מניח תפילין אין הדבר מפיל פחד על הגויים? השיב הרבי: "חז"ל דייקו בלשונם. הם לא אמרו 'תפילין שעל הראש', אלא 'תפילין שבראש'".

בינת ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גימבורג, המנגיש הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש, עכשיו במאגד מופאר בן שלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bitly/פינת-ההלכה

חג הגאולה

מן המעיין

התקדש שמו

לאחר צאתו מבית האסורים כתב רבנו הזקן איגרת לרבי לוי-יצחק מברדיצ'ב ובה הוא כותב: "הפליא והגדיל שמו הגדול והקדוש אשר נתגדל ונתקדש ברבים, ובפרט בעיני כל השרים וכל העמים אשר בכל מדינות המלך, אשר גם בעיניהם יפלא הדבר הפלא ופלא, וענו ואמרו על זאת כי אם מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו, ותהיה זאת לפלא כי ה' איתנו ואין עוד".

(איגרות קודש אדמו"ר הזקן)

בזכות הארץ הקדושה

עיקר המלחמה אשר שמו פניהם ללחום על תורת הבעל-שם-טוב ותלמידיו ותלמידי תלמידיו דווקא, אך מאת ה' הייתה זאת לנו לגלגל זכות עלידינו, בזכות ארץ הקדושה ויושביה, והיא שעמדה לנו, ותעמוד לנו בכל עת מצוא, להמציא לנו פדות ורווחה.

(איגרות קודש אדמו"ר הזקן)

מועד תמידי

חסידים רצו לכתוב מגילת י"ט כסלו ולקובעה כחוק ודין מגילת אסתר, וכבר הכינו נוסח של מגילה כזו. ואולם כשהובאה ההצעה לפני אדמו"ר הזקן, לא קיבלה, ואמר: זה היום יוקבע למועד תמידי בישראל, אשר בו יתגדל ויתקדש שמה רבא, ויתעוררו אלפי לבבות בישראל בתשובה ועבודה שבלב, כי המעשה חקוקה בלב ישראל דלעילא וכתובה בלב ישראל דלתתא.

(לקוטי דיבורים)

שכר השמח

מי שישמח בשמחתו – שמחת גאולת י"ט כסלו – אוציאנו מן המיצר אל המרחב. נוסח שני: מן הגשם אל הרוח. נוסח שלישי: מן הגיהנום.

(אדמו"ר הזקן)

שלוש מדריגות

מן המיצר אל המרחב – מבריא לאצילות. מן הגשם אל הרוח – מיצירה לבריאה. מן הגיהנום – מעולם העשייה, שכן העולם הזה הוא 'גיהנום', הבלבול שורר בו ואין יודעים מה תכליתו.

(הרבי הרש"ב)

לראות נחת

לפי מסורת אחרת, בשם רבי ברוך-מרדכי מבבוריסק, אמר אדמו"ר הזקן: מי שישתתף בשמחתו – יזכה לראות נחת מיוצאי חלציו.

(זכרון לבני ישראל)

השפלת הרוח

לאחר שחרורו שיגר אדמו"ר הזקן איגרת לחסידים, הנודעת בשם 'קטונתי'. בין השאר כתב: "על ריבוי החסדים אשר הגדיל ה' לעשות עימנו, [עלינו] לאחוז במידותיו של יעקב... לבלתי רום לבם מאחיהם כו' ולא להרחיב עליהם פה או לשרוק עליהם חס ושלום. הם מלהזכיר באזהרה נוראה. רק להשפיל רוחם וליבם במידת אמת ליעקב מפני כל אדם בנמיכות רוח, ומענה רך משיב חמה ורוח נכאה כו'. וכולי האי ואולי ייתן ה' בלב אחיהם כמים הפנים וגו'".

(תניא, אגרת הקודש)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק י"ט כסלו	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ו' פרקים ליום	הל' טומאת אוכלין פרק א'	פרק ד'	פרק ז'	פרק י"ב	פרק י"ט	הל' נלים פרק א'	פרק ג'
פרק א' ליום	הל' אישות פרק יח	פרק יט	פרק כ	פרק כא	פרק כב	פרק כג	פרק כד

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 וקבלו מדי יום את השיעור שבחרתם • להאזנה לשיעור בג' פרקים: 03-3062770

להתקשט לקראת הגאולה

פָּחַם וּפְנִינִים. אחד ההסברים לגילוי אור החסידות בדורות האחרונים דווקא, הוא מפני שאור החסידות הוא הכנה לגילוי תורתו של משיח. טעם שני, החסידות היא הכוח שבאמצעותו אפשר לגבור על החשיכה הרוחנית השוררת בזמן הזה.

שני העניינים האלה נרמזו במשל שבו הרבי הריי"צ מסביר את עניינה של החסידות (ספר השיחות תש"ה, עמ' 50): "פנינים מצויות במעמקי הים. הפחם, שמאיר ומחמם, טמון במעבה האדמה. צריך שיהיה מנהיג המורה היכן לחפור וכיצד למצוא את הפחם. הפועלים יכולים להסתמך על חוכמתו של המנהיג, ועליהם לציית בדיוקנות להוראותיו. ועם זה, באשר לאוויר שכל פועל זקוק לו, בהיותו במעמקי האדמה – אין הוא יכול להסתמך על האוויר שקיים אצל המנהיג. כל אחד ואחד מהפועלים צריך שיהיה לו חיבור לרוח החיים, מהאוויר שמעל הארץ, ואם לאו, ייפול ויישאר בלי חיות. גם מי שצולל לים לשלוט את הפנינים, זקוק לרוח החיים שמעל האדמה".

הרבי מסיים ואומר שהנמשל מובן לכול: "החסידות מאירה ומחממת, כמשל הפחמים, אלא שהאדם נדרש לרדת למעמקי האדמה כדי לברר ולזכך את העולם. אולם בשעה שיוורדים למעמקי האדמה, חייבים להיות קשורים למעלה, ואז יכולים לקבל חיות".

המשל הזה מסביר מהי החסידות ומה מקומו של הרבי בעבודת החסיד. הרבי הוא המנהיג, היוזע היכן טמונים האוצרות ומורה את הדרך לגלותם, והחסיד חייב להיצמד להוראותיו. ועם זה, אין החסיד יכול לסמוך על החסידות שהרבי לומד, אלא כל אחד ואחד צריך לדאוג לאספקה סדירה של 'רוח חיים' – לימוד חסידות ועבודה פנימית עצמאית.

תְּכַשִּׁיטִי הַגָּאֹלָה. הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות, כרך כ, עמ' 171) שואל למה נזכרו במשל שני סוגים – פחם ופנינים? אלא יש כאן התאמה מדויקת לשני עניינים הקיימים בחסידות, המשתקפים בשני הטעמים לגילוייה בדורות האחרונים דווקא. טעם אחד, מפני שחושך הגלות נעשה גדול יותר, ולכן זקוקים לאור חזק יותר. טעם שני, מכיוון שהחסידות היא 'טעימה' מהגילויים העתידיים.

שני העניינים האלה באים לידי ביטוי בפחמים ובפנינים: הפחם משמש למאור ולהסקה, דברים חיוניים והכרחיים. בשעה שיש חושך והקור גובר מוכרחים להאיר ולחמם את החדר, ואי אפשר להתקיים כראוי בלי האור והחום. לעומת זה, פנינים אינן דבר הכרחי. אדם יכול להסתפק גם בבגדים פשוטים. ואולם כאשר האדם צריך להתייצב לפני המלך, אין הוא יכול להסתפק בבגדים הרגילים, והוא חייב ללבוש בגדים ההולמים את המעמד, ובכלל זה להתקשט בתכשיטים מתאימים. זה מתאים לטעם השני, שכאשר מתקרבים לזמן הגאולה, חייבים 'להתקשט בפנינים' – בפניניה של תורת החסידות.

ב"ה

מכון **קדושת האות**
חינוך ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

ובן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

תשלום הוגן

יצאת להפוגה
עם חברה בפארק?

אסיקים
אין זמן צריך

צבעים לבחירה

התקדמו לנעם 2 בר מים היברידי **וקבלו במתנה**
בקבוק תרמי עם מכסה דיגיטלי שומר קור וחום
בטכנולוגיה מתקדמת, שתוכלו לקחת איתכם
בקלות לכל מקום.

מוקד הזמנות:
077-2304757

מבית אסיקים שבת

מכון מופת
התלכה

משרד החינוך

תחיית המתים במסע

מגדולי המקובלים.

"כיצד יכולתי לראותו?", אמר הרבי לר' יצחק, "והלוא האר"י חי לפני כמה דורות!", תמה.

ר' יצחק לא היה טיפש. "לא שאלתי אם הרבי יכול היה לראותו, אלא אם הרבי ראה אותו", השיב.

הרבי התעטף רגע בשתיקה ואז סיפר:

"פעם אחת בא רבי יעקב־יוסף מפולנאה (מגדולי תלמידי הבעש"ט) לביקור במזריטש. בסעודה לכבודו כיבדו המגיד ממזריטש להושיב את הנוכחים סביב השולחן, איש־איש לפי שורש נשמתו. רק לאיש אחד בלתי־מוכר לא מצא מקום.

"בראותי זאת קמתי מכיסאי ונתתי לו את מקומי. בתום דברי התורה של המגיד, קם האלמוני ועזב. עם צאתו שאל רבי יעקב־יוסף את המגיד מי היה האורח שאת שורש נשמתו לא הכיר. מורי המגיד אמר לו בפשטות: 'האר"י ז"ל'.

"רבי יעקב־יוסף לא הופתע למשמע הדברים, ובכל־זאת שאל: 'האר"י ז"ל בא לכאן לשמוע תורה?!".

זאת הייתה תשובתו של הרבי לשאלת החסיד המסור שהתעניין אם זכה לראות את האר"י ז"ל.

את הכסף בעבור הנסיעה העניק זלור בלב רחב ובשמחה גדולה, ואולם רעיותו התקשתה לקבל את פיזור הכספים שבעלה מנדב. טרוניות רעיותו הכאיבו לחסיד, ואולם הוא נותר איתן בדעתו לסייע להצלתו של הרבי, והוסיף לשפוך ממון ככל שנדרש.

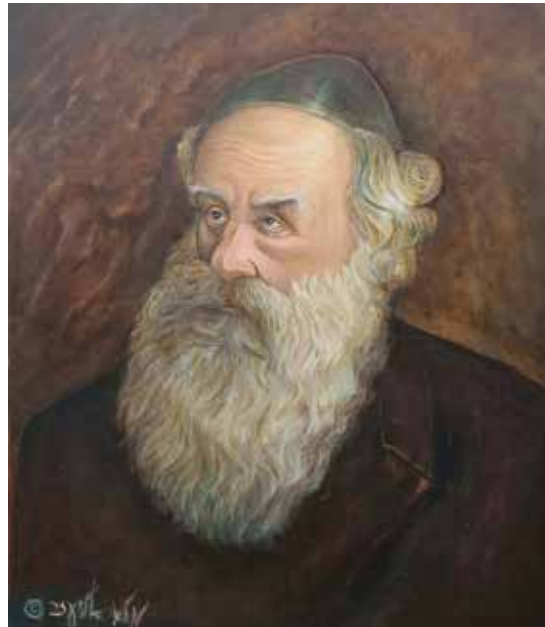
"עד מתי תוסיף לבזבז את כל הכסף?", גערה בו באחת הנסיעות. "אם תמשיך כך, נישאר עניים מרודים. ומי יחתן את ילדינו?!". האישה לקחה את מפתח הכספת שבה נשמר הכסף וסירבה למסור אותו לבעלה.

הבעל ניסה להוציא את המפתח מידה בכוח, ובשעת ההתגוששות נפלה האישה מהעגלה ומתה.

החסיד ההמום רץ מייד אל הרבי. "רעיתי מתה! הושיעני!". רבי שניאור־זלמן נותר שליו. "אישה זעפנית", הפטיר, "אמור לה שתקום".

"קומי! קומי!", צעק אליה החסיד בדמעות; "הרבי ציווה שתקומי!". חלפו כמה רגעים והאישה פקחה את עיניה וקמה על רגליה. זו הייתה תחיית המתים ממש!

(על־פי 'שמועות וסיפורים', 'המסע להאדיטש')

רבי שניאור־זלמן מלאדי, במחולו של הצייר אליעזר מלאי

העשיר קיבל עליו את כל הוצאות המסע. כהכרת תודה על כך הבטיח לו הרבי חלק בעולם הבא, ואף התחייב לענות לו על כל שאלה

ר' יצחק זלור היה מחסידיו הנלהבים של הרבי. הוא היה עשיר גדול, וקיבל עליו את כל הוצאות המסע. אף הוא ואשתו הצטרפו למסע. כהכרת תודה על כך הבטיח הרבי לזלור חלק בעולם הבא, ואף התחייב לענות לו על כל שאלה שישאל אותו.

כשנודע הדבר לבנו של הרבי, לימים 'אדמו"ר האמצעי', החליט לנצל את ההזדמנות ולקבל באמצעותו מאביו מענה על שאלות שעניינו אותו. אחת השאלות הייתה אם הוא (הרבי) זכה לראות את האר"י הקדוש, רבי יצחק לוריא,

"בתוך חמש שנים אהיה אדון העולם", כתב נפוליון בונפרטה בהירות מגלומנית האופיינית לו. "נשארה רק רוסיה ואני עומד למחוץ אותה".

המלחמה בין צרפת לרוסיה פרצה בחודש תמוז תקע"ב (1812). נפוליון פלש לרוסיה בראש צבא אדיר של 700 אלף חיילים, שהתייצבו מול צבאו של הצאר הרוסי, שמנה 400 אלף חיילים בלבד.

המהפכה הצרפתית, שהתחוללה בשנת תקס"א (1801), שינתה את פניה של צרפת. בחסותה נהפך נפוליון בונפרטה, קצין מבריק וחסר מעצורים, למנהיג שסחף אחריו את ההמון. הוא מינה את עצמו לקיסר צרפת, שלט בעמו ביד ברזל וחיסל את מתנגדיו בנחישות.

באותם ימים התגורר רבי שניאור־זלמן, בעל התניא והשולחן ערוך, בעיירה לאדי שברוסיה הלבנה. הרבי הביע את חששו מניצחונו של נפוליון. הרבי סבר כי מהלך כזה עלול להמיט חורבן על היהדות ולהביא לידי התבוללות גדולה.

"כך הראו לי משמיים ב[תפילת מוסף] של ראש השנה", כתב הרבי, "שבאם ינצח (נפוליון) בונפארט, יורם קרן ישראל וירבה העושר בישראל, אבל יתפרדו וינתקו ליבותיהם של ישראל מאביהם שבשמיים". אל מול ההטבה הגשמית הכריע הרבי בעד הטובה הרוחנית: "ובאם ינצח [הצאר] אלכסנדר, יושפל קרן ישראל וירבה העוני בישראל, אבל יתענגו ויתקשרו ויתחברו ליבותיהם של ישראל לאביהם שבשמיים". הרבי נתן את תמיכתו – הרוחנית והגשמית – לצאר הרוסי, אלכסנדר הראשון, שאכן ניצח בסופה של המערכה.

כאשר רבי שניאור־זלמן נוכח כי הצבא הרוסי נסוג מפני חיילי נפוליון, ועם כניסת הצרפתים לבוריסוב, החליט להימלט לעומק רוסיה. ביום שישי, ערב ראש חודש אלול, ניתן האות. הרבי ומשפחתו, עם קבוצה מחסידיו, יצאו בשיירה ארוכה ובה שישים עגלות עמוסות בני־אדם וציוד.

כוח צבאי רוסי, בראשות הגנרל איבנוניץ' אוליאנין, המפקד הבכיר באזור, ליווה את השיירה, ואף צייד את הרבי ומלוויו בתעודות מעבר. מסע הפמליה הגדולה היה כרוך בהוצאה

זמן של אור ביחד

מתנת דמי חנוכה הכי שווה וערכית לזמן איכות משפחתי
ערכת בניית דגם בית המקדש

לרכישה: 053-2405276

חיסכון

זו

המשימה שלנו

גם בימים אלו
אנו עושים כל שביכולתנו
כדי להביא לכם את הפוליסות
המשתלמות ביותר
וגם לשרת אתכם מכל הלב!

דמי ניהול בפנסיה

0.13% | 1.3% = 80%
בצבירה | בשוטף | הנחה

(חיסכון של כאלף בשנה)

ביטוח חיים למשכנתא בתנאי אנ"ש

(חיסכון של מאות בשנה)

בריאות אנ"ש במקום בריאות רגיל

(חיסכון של כאלף בשנה)

הלב הפועם של 'גפן בסד' תמיד עם אנ"ש

להצטרפות מהירה צרו קשר <
077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיננסים למגזר החרדי

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

רציתי לשאול

עם הרב עומר הלוי
מנהל בית חב"ד בבורסת היהלומים רמת'גן

בלימוד החסידות אני נתקל לא אחת בקטעים עמוקים שאינני מבין. ללמוד אותם בכל-זאת או לדלג עליהם?

בלבד, אלא תכליתו לעורר את האדם
ליראת שמיים ולגלות את האמונה
הפנימית. לכן יש חשיבות ללמוד גם
עניינים שאיננו מבינים לגמרי.

אני דוגל בדרך של לימוד כל קטע,
כל מושג, ולו המאתגר ביותר. כי זה
ודאי מוסיף לשלמות הבנת העניין.

הרבי ה'צמח צדק' התייחס פעם
אחת לשאלה הזאת ואמר: "הדבר
דומה לאדם העומד מאחורי הקיר
ומקשיב לשיחה המתנהלת בחדר.
הוא קולט את כללות השיחה בלבד,
מילה פה, מילה שם. אבל אחר-כך,
כשיספרו לו את פרטי השיחה, ייזכר
במה ששמע ויאמר: אה! אה! עכשיו
אני מבין מה שמעתי. כך יהיה כשיבוא
משיח: מי שלמדו חסידות יאמרו: אה!
אה! זה מה שלמדנו בזמן הגלות".
והרבי סיים: "מי ששומע את הדברים
בפעם השנייה, מבין טוב יותר ממי
ששומע בפעם הראשונה..."

בכל חלקי התורה יש עניינים קלים
יותר להבנה ועניינים סבוכים יותר.
האדם נדרש להתאמץ ככל יכולתו
להבין, אם בכוחות עצמו אם בעזרת
רב או ספרי ביאור.

עכשיו ממש קיבלתי שיחת טלפון
מאיש עסקים, שבעקבות יום ההילולא
של אדמו"ר האמצעי בט' בכסלו קיבל
עליו ללמוד את תורתו. הוא מתקשה
בהבנת עניינים מסוימים ומבקש
לשבת איתי כדי שאסביר לו אותם.

לא צריך להיבהל מהמפגש עם
עניינים שעדיין איננו מבינים. ראשית,
זה מאתגר אותנו להתאמץ ולהבין.
שנית, מבואר בחסידות שעל-ידי עצם
הלימוד בעניינים נעלים אתה מעמיד
את הנשמה שלך בגובה הזה, והיא
כבר מבינה, ובבוא העת תרעיף עלינו
משם טיפה של אור.

לימוד החסידות לא בא להוסיף ידע

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

הדלקה ביציאה

מוגדר 'ביתו המיוחד לו'. וכפי שכתבו
המלקטים, שבעל חנות רשאי להדליק
בחנותו רק אם הוא אוכל שם בקביעות
את כל סעודות היום, ובעל המנחת
שלמה' שלל גם זאת, והעדיף שאשתו
תדליק בביתו גם בעבורו.

כמו-כן כתבו בעניין תלמידי ישיבה,
שידליקו בחדר השינה (אם אין שם
בעיית בטיחות) ולא בחדר האוכל, אף
שבדרך כלל מקום האכילה עיקר, מכיוון
ששם ניכרת בעלותם יותר. כל שכן
בענייננו, שעדיף להדליק בבית.

כדי שיוכלו לאכול בסעודת החתונה
(אף שטרם הדליקו נרות חנוכה), יעמידו
'שומר' (שכבר הדליק נרות חנוכה)
שיזכיר להם להדליק נר חנוכה בשוכם
הביתה. דיי בכך, ובפרט שמדובר
בסעודת מצווה.

מקורות: ראה פסקי תשובות סי' תרע"ו ס"ק ה' וסי' תער"ב
ס"ק ז'. 'הנשואין כהלכתם' פט"ו סעיף ט. וראה שו"ע
אדמו"ר זקוק ס"ט. תל"א ובקו"א ס"ק ב. תורה לרב
שבתי פרידמן מצפת.

שאלה: משפחה היוצאת בשעה מוקדמת לאירוע, היכן ומתי ידליקו את נרות החנוכה?

תשובה: אם בני המשפחה יוצאים
מביתם קודם השקיעה, ובפרט קודם
'פלג המנחה' (בת"א 15:32), ידליקו
בשובם לביתם אחרי האירוע, אם הם
בטוחים שישובו קודם עלות השחר.

אם אינם בטוחים שיצליחו לחזור
הביתה ולהדליק קודם עלות השחר,
יאחרו את יציאתם וידליקו מייד אחרי
השקיעה (ולא ימתנו חצי שעה ליד
הנרות), ובאין ברירה - ידליקו אחרי
'פלג המנחה'.

יש שחידשו שחתן ובני משפחתו
(ובשעת הדחק גם האורחים) רשאים
להדליק באולם החתונה, מכיוון
ששכרוהו ונחשב כדירתם. עם זה,
מלקטים אחרים לא הזכירו אפשרות
זאת כלל. והטעם מובן, כי אף-על-
פי שהמקום מושכר להם, אין זה

מחלקת המודעות (נלנד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: ה'שומר' נועל את הילדים במחסן ומסתלק ובכידו המפתח, בנסיון להעתיקו

בן-תובל

בכור הברזל, להתיך מתכת וליצוק אותה בתבנית המפתח. עבודה רבה היא. אם המחיר לא נוח לך, לך לך!

"לא, לא!", נבהל הראשון. "המפתח הזה חשוב הוא עד מאוד, אמן לך חמשים, כדבריה, ובתנאי שהמפתח הנוסף יהיה מוכן תוך שעותיים!"

"שעותיים?" התרעם בעל הבית. "על זה לא דברנו. אנסה, בשבועים וחמשה וזו! ועתה, לך ותן לי לעבד בשקט!"

"קשה אתה", רטן הלקוח. "אף לו יהי כדבריה. בעוד שעותיים אבוא לקחת את שני המפתחות."

מונבז קפא על מקומו ועצר את נשימתו, כשנפתח השער השחור והאיש הזר חמק החוצה לדרך. הוא המתין בלב הולם כמה רגעים ואז, כשהיה בטוח שהלה התרחק מרחק הגון נגש ונקש על שער הברזל...

"משגע אתה!", התפרץ בחמה קולו של בעל הבית, מוכפנים, ומונבז נרתע לאחור באימה. "שעותיים, אמרתי לך. שעותיים! לא חמשה רגעים... עזב... קח את המפתח שלך ולך לדרךך לשלום!" – והתרחש הנרגז פתח בתנופה את שער הברזל ודחף את המפתח הנכסף מול פרצופו ההמום של מונבז...

ידו נכלמה באמצע הדרך והוא ברה בילד בתדהמה. "מ... מ... מי אתה? מה מעשיך פה?"

"מונבז שמי, ובאתי לבקש את עזרתך, ענה מונבז בעז ובחלטה של פתע הוסיף ושאל בנעם: "ושמא תאמר לי מה שמך שלך?"

האיש המגדל נעץ מבט תמה בילד. "לשמי אתה שואל? וכי לא תדע כיצד יכנו אותי כלם?", הוסיף במרירות נפרת לעין. מונבז חש מיד כי נגע בנקודה רגישה.

"לא ארצה לדעת!", השיב מונבז בתוקף. "כן, שמעתי על הכנוי ההוא ולא אחזר עליו. מה שמך האמתי כי אדע?"

פניו הזעופות של החרש הקשוח נתרככו. "חנמאל. זה שמי האמתי. אף כי לא שמעתי וזמן רב... הכנס נא, הנער, אה... מונבז, וספר מה הביאך אלי באישון לילה."

"בן-תובל?", תהה מונבז. "מי זה?"

"חדש אתה בעירנו", עלה בתשובה קולו של גדעון מן המחסן הנעול, "ולכן לא תדע. איש זועף וקצר-רוח הוא, וילדים מפתחים מפניו. גם עם המבגרים אינו מרבה להתרועע. לא לחנם יכנהו כלם 'בן-תובל', על שמו של תובל-קין, חרש הברזל הראשון, שהמציא את כלי המשיחית להרג בהם בני אדם."

"טוב. והיכן גר החרש הלזה?", דחק בו מונבז.

"הרחק מכאן, בקצה הרחוב השלישי שלצד החומה הדרומית. ביתו הוא הבית היחיד באותו רחוב, ולו שער ברזל שחר. למה זה תשאל?"

"כי הולך אני אליו!", הודיע מונבז באמץ. "ואתם,

התפללו נא עלי, כי אשא חן וחסד לפניו". ו... הוא נשא את רגליו ונעלם לדרך, ממחר להשמע לצו לבו; בטרם יספיקו חבריו לפקפק בדרכו וליראו, ובטרם ישמלט הפחד על נפשו.

הנסיד הצעיר צעד לבדו ברחובות ירושלים החשוכים, וגופו רועד מצנת הלילה. הוא הדק את בגדו ונחפז קדימה, נחוש להגיע אל מקום המזמזה ולנסות למנע אותה בדרך כלשהי.

השער השחור הודקר לפניו סוף-סוף. אך מונבז מהר ועקף את המבנה, והתיצב מתחת לחלון הבית. בפנים דלק הנר וקולות שני אנשים מתווכחים ביניהם הגיעו לאזניו.

"בחמשים וזו יכולני לקנות עשרה מפתחות!", רטן קול אחד. "חמשים וזוים אינם מחיר יקר מדי בשביל עבודה הנעשית פתאום באמצע הלילה!", זעף הקול השני. "הן עלי להכעיר מחדש את האש

דבר התורה שלי

עשו זימם? יעקב מתכונן

יעקב מתכונן לפגישה עם עשו. אין הוא יודע אם עשו יפתח במלחמה נגדו. חכמינו זכרונם לברכה מספרים שיעקב הכין את עצמו לשלושה דברים: לדורון (מתנה), לתפלה ולמלחמה.

מתנה – לפיס את עשו. תפלה – לאלוקים שיציל אותו מהסכנה. מלחמה – למקרה שיצטרך להתגונן מפני עשו ולהגן על משפחתו.

כל אחת מהפעולות האלה הייתה קשה ליעקב. יעקב מאוד לא היה מרצה מהצורך לשלח מתנה לעשו. היה בזה רמז שהוא מעביר לו חלק מהכוחות הרוחניים שלו. אבל יעקב עשה זאת.

גם התפלה לא באה לו בקלות. יעקב לא היה יכול להיות בטוח שהשם יקבל את תפלתו, מפני שאולי חטא. יעקב התגבר גם על החשש הזה והתפלל.

יותר מכל חשש יעקב מן המלחמה. הוא פחד שיהרג במלחמה ופחד גם כן שיאלץ להרג אחרים, דבר שהוא הפך טבעו.

מלחמת יעקב ועשו מתרחשת בכל פעם שהיצר הרע מנסה למשוך את האדם לפיון שלו. איך מתנהלים מולו? משתמשים בתכונות הנפש המיוחדות שאנו קמים נתן לנו: 'דורון', שהיא תכונת החסד; 'מלחמה', שהיא מדת הדין; 'תפלה', שהיא מדת הרחמים, שיש בה חבור של חסד ודין יחד.

כל זה צריך לעשות בעת ובעונה אחת. 'בוא אדם ויאמר: אני נאבק ביצר הרע במדת החסד בלבד, בעשיית דברים טובים. אני אוהב לתרום צדקה, לעזור לחברים. לא, אתה חייב להאבק בו גם במדת הדין. למשל, לעצור את עצמך מלדבר לא יפה להורים, לא לזנום, לא לנאמץ. וגם – מדת הרחמים. להתפלל לאלוקים שירחם על הנשמה שלך, הסובלת מיצר הרע.

(על-פי לקוטי שיחות, כרך טו, עמ' 265)

מה רבו מעשיך ה'

שותה כמו גמל

כבר לפני אלפי שנים גלו בני האדם שהגמלים הם 'ספינות המדבר'. הם יכולים ללכת מרחקים ארוכים באזורים צחיחים ויבשים, כשהם נושאים משאות כבדים.

הגמל התברר ביכלת מדהימה לאגירת מים. הוא יכול לשות מזה וחמישים ליטר בלגימה אחת (תחשבו שהוא גומע בבת אחת מזה בקבוקים של ליטר וחצי!).

הגמלים סתגלנים מאוד. הם אינם מפנקים אלא יכולים לשרד גם עם מעט מזון.

הגמל מתאם לאדמת המדבר החולית. הרגלים שלו גבוהות, ומרחיקות אותו מהחול הלוהט בקיץ. גופו מכסה פרווה, שבינה ובין גוף הגמל כלוא אור. האור מבודד את הגמל מהחם הקבד.

אם לגמל לא חם, הוא לא מזיע הרבה; ואם אינו מזיע – אין הוא מאבד נוזלים, וכך הוא חוסך במים. וכמוכן, אי אפשר שלא לדבר על הדבשות. יש גמלים בעלי שתי דבשות ויש בעלי דבשת אחת. לא, הדבשות איננה מקום אחסון של מים אלא היא מחסן של שמן. השמן מגן על הגמל מפני החם, וגם מפני הקור ששוורר בלילות.

גופו של הגמל מראה עד כמה הבורא התאים אותו במדויק לסביבת החיים שלו. חוקרים גלו שתאי הדם האדמים של הגמל הם בעלי צורה סגלגלה והדם הזה זורם טוב יותר במצבים של מחסור במים.

גבהו של הגמל כשני מטרים, והוא שוקל כחמש מאות קילוגרמים. הוא יכול לחיות ארבעים שנה. לנקבת הגמל קוראים נאקה, ואלו גמל צעיר נקרא בכר.

ויהי אור

12

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: האופה אחמד מסכים להצעתו של עובר הארץ לעבד אצלו תמורת שכר הגבוה פי חמישה ממה שהוא מרוויח בעת. הם מסכימים להפגיש למחרת

כשמתפללים שמונה עשרה צריך להסתפל בסדור. אין להסיר ממנו את העינים ולהביט החוצה. ואם אין סדור ומתפללים עליפה, יש לעצם את העינים ולא לפקח אותן עד סוף התפלה.

הלכה בשבוע

גילוי המעיינות בעמק המעיינות

הילד שנולד בקיבוץ
רשפים גילה בגיל
העשרה את הנשמה
היהודית שבו, ואחרי
מסלול ארוך שעבר, שב
לאזור שבו גדל, והוא
מפיץ שם את מעיינות
החסידות

חיבור לבני הקיבוצים. הרב רועי תור

עמק המעיינות, שכיום מעסיק אותי במשרה מלאה.

אחד על אחד. השליחות שלנו היא יותר במפגשים אישיים, פנים אל פנים. כמי שגדלו בעצמם בקיבוצים אנחנו מכירים את השפה ואת הנפשות של בני הקיבוצים. העובדה שגדלתי ברשפים פותחת לי דלתות. אנשים רואים בי 'אחד משלנו'. הקיבוץ היה ונשאר חלק ממני.

תניא בבית השיטה. יש לי כיום עשרה שיעורים שבועיים קבועים. אחד מהם הוא שיעור תניא בקיבוץ בית השיטה, שאותו מארחת בכל שבוע הגב' עדינה לוי. יש בקיבוץ בין 15 ל-20 משתתפים שלומדים חסידות. לקבוצה זו היה חלק חשוב בהקמת בית הכנסת בקיבוץ, שאותו הקים אל"מ (במיל') ח"כ לשעבר משה פלד.

התעוררות. מאז המתקפה האכזרית בשמחת תורה יש כאן התעוררות גדולה מאוד. אנשים מחפשים דרכים להתחזק. לב ישראל ער!

חג הגאולה. כל שנה, בי"ט בכסלו, אנחנו עורכים התוועדויות בקיבוצים. הבחנתי כי לאנשי הקיבוצים יש חיבור מאוד מיוחד עם פנימיות התורה. בעת האחרונה החיבור הזה נעשה חזק יותר, כי הגישה הפנימית של תורת החסידות תופסת את לב האנשים.

אחד על אחד. "השליחות שלנו היא יותר במפגשים אישיים"

"בי"ט בכסלו אנחנו עורכים התוועדויות בקיבוצים"

שמעולם לא אמרתי אותה לעצמי במפורש. דבריו חדרו בי בעוצמה. בעקבות זאת פתחתי תנ"ך וקראתי את סיפור הבריאה. זו הייתה בעבורי חוויה רוחנית שלא הכרתי עד אז. חשתי פתאום בהתגלות של נשמתי.

גילוי בהודו. בטיול בהודו אחרי הצבא פגשתי חסידי חב"ד והתחלתי להכיר גם את המצוות המעשיות וגם את תורת החסידות. אחרי חודשים חזרתי לארץ והגעתי ליישיבה לחוזרים בתשובה בסגנון ליטאי-ספרדי. התקדמתי שם מבחינה לימודית, אבל נפשי כמוה גם לרבדים הרוחניים והפנימיים של הדברים. בהשגחה פרטית הגעתי ליישיבת חב"ד ברמת אביב ובהמשך ליישיבת חב"ד 'דעת' ברחובות. ספגתי הרבה מהשיעורים של ראש הישיבה הרב יצחק ערד.

בחזרה לקיבוץ. אחרי שהקמתי בית בישראל עם אשתי, שגם היא בת קיבוץ, התגלגלנו בחזרה לאזור שבו גדלתי. הכרנו את השליח בבית שאן, הרב יעקב שמולביץ ז"ל, ובהשפעתו נעשינו מעורבים בפעילות ובענייני השליחות. בהמשך זכינו לקבל את ההחלטה ואת המינוי הרשמי, ופתחנו בית חב"ד ליישובי

תעודת זהות. הרב רועי תור, בן 45, שליח חב"ד בעמק המעיינות. דור שלישי בקיבוץ רשפים. סבו היה ממייסדי הקיבוץ, אביו נולד בקיבוץ, וגם אימו גדלה בקיבוץ בעל רקע זהה.

הניתוק. קיבוץ רשפים שייך להשומר הצעיר. בהיותי ילד החינוך היה אתאיסטי לחלוטין. הייתה סלידה מכל דבר שנוסף ממנו קשר ליהדות. גם את החגים חגגו בלי שום זיקה לאמונה. בן הקיבוץ עבר את כל המסלול, בלי לבקר אי פעם בבית כנסת ובלי לראות שופר או לולב ואתרוג.

הקיבוץ כיום. כיום יש פתיחות גדולה מאוד. יש רצון לדעת. עדיין יש הרבה עבודה, ואנחנו משתדלים לעשות אותה כמיטב היכולות והאפשרויות, מתוך שיתוף פעולה וחברות.

המהפך. כבר בנעוריי התחלתי לחפש משמעות לחיי. החיפושים הובילו אותי למחזות שונים. לא חשבתי אז שהתשובות מצויות ביהדות. לילה אחד, במהלך השירות הצבאי, ישבתי עם חבר על שפת הכינרת ודיברנו על תובנות שנבנו אצלי. שיתפתי אותו בהכרה שהתגבשה אצלי שיש משמעות רוחנית לחיינו. "אז כעצם אתה אומר שיש אלוקים!", אמר לי החבר. זו הייתה אמירה

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין